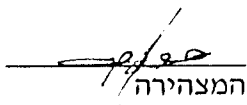

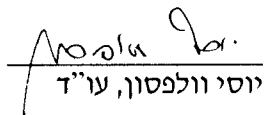
תצהיר

אני הח"מ, גיורגינה סרייה, ת.ז. לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזה בכתב כדלקמן:

1. אני עובדת המוקד להגנת הפרט.
2. העדות המצורפת לתצהירי זה נגבתה על-ידי באמצעות הטלפון מאדם בשם פ.ב. העדות נגבתה על-ידי בשפה הערבית, ואני תרגמתי אותה לעברית והדפסתי אותה.
3. פ.ב. ביקש להישאר בעילום שם.
4. הריני להצהיר כי זהו שמי, זוהי חתימתי ותוכן תצהירי זה אמת.

המצהירה

הנני מאשר בזה כי ביום 15.4.2002 הופיעה בפני עורך דין יוסי וולפסון, במשרד המוקד להגנת הפרט ברח' אבו עוביידה 4, ירושלים, הנ"ל המוכרת לי באופן אישי, ואחרי שהוזהרתי כי עליה להצהיר את האמת וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה את נכונות הצהרתה הנ"ל וחתמה עליה.

יוסי וולפסון, עו"ד

עדות של

פ.ב.

מעצר קודם : אין

תאריך מעצר : 1.2.02

מקום מעצר : אח' אלוהרא, רמאללה

שעה : בסביבות 17:00

1. הבניין הוקף בטנקים (3), לפחות 30 חיילים וכלבים.
2. הדיירים נקראו ברמקולים לפנות את הדירות, הייתה קבוצה של אטלקים בבניין שהחיילים הורו להם לדפוק בדירות ולהודיע לאנשים שיפנו את הבתים תוך 10 דקות. בבניין היו 4 משפחות, סה"כ 12 אנשים בינם 7 ילדים (בני 10 ימים עד 10 שנים), 5 מבוגרים. אחרי שהדיירים פינו את הבניין, החיילים ירו על הדירות אש חיה במשך 15 דקות, אח"כ עלו לדירות והתחילו לערוך חיפושים. לא התאפשר לדיירים לקחת כלום אתם, מזג האוויר היה קר מאוד, אנשים שלא היה להם ת.ז. לא אפשרו להם החיילים לעלות לבתים ולקחת אותם.
3. הגברים הועמדו עם הראש לקיר וידיים למעלה, ערכו עליהם חיפוש, אחרי 5 דקות נלקחו לגינה בקרבת מקום. הנשים והילדים נשארו ברחוב, בקור, ואתם אמא עם הפעוטה שלה בת 9 ימים. הפעוטה ואמה היו ברחוב בין 4-5 שעות. אחרי יותר מ-4 שעות הגיע אמבולנס, האמא והפעוטה ילכו לשבת בתוכו. הפעוטה יונקת כל שעתיים, ובמשך הזמן שהיו מחוץ לבית לא היה אפשרי להניק אותה. הפעוטה עדיין חולה, היא קיבלה שפעת וטרם הבריאה. רק אחרי 10 ימים הפעוטה נבדקה ע"י רופא ילדים בגלל העוצר. לפני כן, שכן שהוא רופא כללי טיפל בה.
4. אביה של הפעוטה נעצר, אמה מאוד עצבנית ומתוחה והכל מועבר לתינוקת שצורחת ואינה ישנה בלילה. לתינוקת יש אח בן 4 שנים שמפגין אלימות כלפי אחריים אפילו כלפי אמו שלו.
5. לפני שהדיירים נקראו לפנות את הדירות נורה פגז מטנק ופגע באחת הדירות וגרם לה נזק.
6. בזמן שהחיילים ערכו חיפושים בדירות, האנשים חיכו ברחוב, נשים וילדים לחוד גברים לחוד. החיילים ערכו חיפוש על הגברים אח"כ לקחו אותם לגינה בקרבת מקום. אח"כ לקחו אותם לכביש הראשי היו שם הרבה נגמ"שים ועוד 30 חיילים וכלבים. "העצורים" הועמדו שוב עם הראש לקיר וידיים למעלה וערכו חיפוש עליהם, אזקו את ידיהם חזק מאוד אך לא כיסו את עיניהם כי אטלקים שהיו עם "העצורים" (ששהו באותו בניין) ביקשו לא לעשות זאת. החיילים

העלו את "העצורים" על גיפ. החיילים דחפו אותם (5, 3 מהם אחים) לפינה אחת בגיפ וגם היו לגלי ספיר. הגיפ עמד קרוב לבניין, מירי פגזים דירה עלתה באש וכל החום הגיע לגיפ. "העצורים" התחילו לצעוק וביקשו מהחיילים שיזיזו את הגיפ כדי שלא יפגעו מהאש, חייל אחד הזיז את הגיפ. חייל אחר שנשאר לשמור על "העצורים", אמר להם אתם יכולים לרדת ולחזור הביתה כאשר עדיין היו אזיקים על ידיהם והרחוב מלא חיילים. אחד ענה לחייל איך בדיוק נחזור הביתה תקרא לקצין שיגיד לנו זאת. "העצורים" הבין שיש טריק בסיפור, מי שיראה אותם יורדים מהגיפ עם האזיקים יחשבו שהם בורחים וירו בהם.

7. מעט זמן אח"כ הגיפ נסע ישר לעופר דרך נמל תעופה קלנדיה ועוקף עטרות, "העצורים" נשאו בגיפ 30-45 דקות אחרי שהגיעו למחנה עופר עד שהחליפו החיילים משמרות. כאשר הוכנסו לחדר שישבו בו שאר "העצורים" כיסו את עיניהם והוציאו כל מה שהיה בכיסיהם, בחדר שאלו הגיעו היה כ-30 איש. אח"כ נלקחו לחקירה בחדר אחר. בחדר החקירות ישב חוקר, הושיבו את פ.ב על כסא הרימו את המכסה מעל עיניו, החזיר לו את ת.ז. אך לא הורידו את האזיקים. החקירה ארכה 5 דקות, החוקר שאל את פ.ב שאלות לגבי המשפחה, מה הם עושים, מה השמות שלהם, כמה אנשים במשפחה, משפחה של גישה, במה עובדים וכו'. כשהסתתמה החקירה של פ.ב. שוב כיסו את עיניו וחיילים לקחו אותו לחדר שישבו בו שוטרים במדים כחולים, שוטר שאל את פ.ב. על שמו המלא ותאריך לידה ואם נעצר ביטחונית לפני כן, פ.ב. ענה בשלילה, השוטר החתימו אותו על מסמך שכתוב כולו בעברית. פ.ב. לא יודע מה כתוב במסמך הזה כי אני יודע עברית, פ.ב. לא יכל לסרב לחתום כי היה ברור לו שיתקפו אותו, פ.ב. חתם שוב כיסו את עיניו והוציאו אותם מחדר המשטרה. ביציאה שמע פ.ב. את הקול של אחד מאחיו (כמו שצינתי פ.ב. נעצר יחד עם 2 אחים). מחדר המשטרה "העצורים" נלקחו לברקס כשאזיקים על ידיהם חזק מאוד לאחורה, עיניהם מכוסות, החיילים הכריחו אותם ללכת בשורה כל 10 ביחד כאשר אחד מחזיק בשיניו את חולצת האיש שהולך לפניו.

8. פ.ב. הגיע לברקס (ברקס 1) היו בו 400 איש, הורידו את המכסה מעיניו אך לא את האזיקים, השעה הייתה בסביבות 23:00, היו הרבה חיילים והברקס היה פתוח משלושה כיוונים, 2 ברקסים צמודים שבינם הפרידה רשת.

9. ברקס 1- הרצפה מלאה בחול ושמן של מכוניות ומשאיות, לא היו שירותים ולא מים בכלל, וגם "העצורים" לא קיבלו שמיכות והיה קר מאוד. בסביבות 1 לפנות בוקר פ.ב. ושאר העצורים הועברו לברקס אחר (ברקס 2). בסביבות 1:30 חילקו אוכל (עד אז פ.ב. והאחרים לא קיבלו כלום גם לא מים ולא הורשו ללכת לשירותים). האוכל שקיבלו – מלפפון, תפוח, עגבנייה 3 מצות לכל עצור, האוכל בקושי הספיק ל-200 איש, פ.ב. ואחיו בכלל לא קיבלו אוכל. בסביבות 4:00 שוב הועברו לברקס אחר (ברקס 3), כ-200 עצור הועברו פ.ב. מבינם, היה קר מאוד ולעצורים לא היו שמיכות. ההעברה ארכה כ-45 דקות, מרחק ההליכה מברקס 2 לברקס 3 הוא כ-3 דקות הליכה, העבירו אותם בקבוצות של 5. בסביבות 6:00 העבירו עוד עצורים לברקס 3 בקבוצות של 10 עד שהגיעו ל-320 עצור, העברת העצורים נמשכה עד לשעה 11:00. בסביבות 15:00 (2.4.02) חילקו לעצורים אוכל שלא הספיק אפילו לחצי מן העצורים, (מלפפון לכל 3 עצורים). בסביבות 20:00 חילקו שמיכות אחת לכל 3 עצורים. כל העצורים שהיו בברקס

ידיהם היו מאחורה עם אזיקים חזקים מאוד. לא היו מים לשתייה וגם לא שירותים, את מעט האוכל שהם קיבלו שמו על הברכיים והורידו את הראש כדי לאכול אותו.

10. 3.4.02- חיילים הביאו אוכל בארגזים לברקס בסביבות 7:30 אך עד 10:00 אף אחד לא נגע באוכל כי כולם היו עם אזיקים וכמובן שלא יכלו לקחת את מעט האוכל. אח"כ הגיע "מנהל" העצורים ביקשו להוריד את האזיקים, "המנהל" הסכים השעה. החיילים הביאו מים בגלונים של 20 ליטר, היו 2 גלונים, כאשר נגמרו המים החיילים מילאו את הגלונים שוב. "המנהל" הבטיח לתת להם שמיכות ומזרונים, "המנהל" טען שהוא חדש ומעוניין לשפר את מצבם של העצורים. אחרי שהסירו את האזיקים אחד מהעצורים שדיבר עברית (הוא היה הדובר שלהם), חילק את האוכל בקבוצות של 5 עצורים שקיבלו מלפפון, עגבנייה, תפוח, מצות וקופסה של לבנה (קופסה לכל 5).

11. בברקס 3 לא היו שירותים, העצורים הורשו ללכת לשירותים אחד אחד.

12. בסביבות 15:00 העצורים קיבלו שמיכות 2 לכל אחד, העצורים השתמשו באחת לישון מעל והשנייה להתכסות בה, עד אז העצורים ישנו על הרצפה שהייתה כולה בוץ. בסביבות 21:00 העצורים קיבלו ארוחת ערב מלפפון ועגבנייה (ותפוח לכל 2).

13. בסביבות 22:00 החיילים ספרו את העצורים, הושיבו את העצורים בשורות של 10 עם הגב לחיילים כאשר החיילים מצוידים בעלות, נשק דרוך וגז מדמיע, כל מי שסובב את ראשו צעקו עליו היכו אותו וכיוונו את הנשק לעברו. אחרי הספירה נתנו להם לישון.

14. 4.4.02- בסביבות 6:00 שוב ספירה באותה צורה, שורות של 10 ...

15. בסביבות 7:15 החיילים חילקו ארוחת בוקר, כל עצור קיבל מלפפון, עגבנייה, תפוח ושיניצל קפוא, קופסת לבנה לכל 5 עצורים.

16. בסביבות 9:30 שוב ספירה גם באותה צורה...

17. אחרי הספירה העבירו 150 עצור לברקס אחר (פ.ב. לא הועבר)

18. בסביבות 14:00 העצורים קיבלו משטחי עץ ומזרונים (2 משטחים ו-2 מזרונים לכל 3 עצורים), עובי המזרונים היה פחות מ 1 ס"מ. הברקס היה פתוח מכל הכיוונים, גשם חזק ירד, המזרונים והשמיכות היו ספוגים במים.

19. בסביבות 17:00 שוב ספירה, השיטה לא השתנתה. אחרי הספירה חיילים הביאו ארוחת צהרים, **פלפל לכל 7 עצורים**, קופסת לבנה לכל 5, שמנת לכל אחד, תפוח, מלפפון ועגבנייה ומצה אחת.

20. אחרי שהעצורים סידרו את הברקס בסביבות 20:00 שוב הועברו לעוד ברקס (ברקס 4), פ.ב. היה מבין אלה שהועברו. בזמן ההעברה ירד גשם חזק מאוד, חלק מהעצורים היו יחפים כי נעצרו כך.
21. בברקס 4 היו משטחים (2 לכל 3 עצורים), בברקס היו 170 עצורים.
22. בסביבות 21:00 הייתה ספירה, באותה שיטה.
23. אח"כ חילקו ארוחת ערב: מלפפון, עגבנייה, תפוח לכל עצור, קופסת לבנה לכל 5 ופלפל לכל 7, וכמובן מנה עיקרית שניצל קפוא
24. אח"כ נתנו להם לישון
25. 5.4.02 - בסביבות 3:30 שוב ספירה, חיילים העירו את העצורים, העמידו אותם. החיילים הקריאו שמות של 35 עצורים העמידו אותם בשורה ואמרו להם שאתם משוחררים. אח"כ אמרו להם תחזרו.
26. בסביבות 7:30 קראו שוב ל-35 אנשים ולקחו אותם לברקס אחר מאחורי ברקס 4, ולא שוחררו אלא הם נלקחו לחקירה שוב.
27. העבירו עוד כ-70 עצורים לברקס 4 עד שהגיעו קרוב ל-230 עצור.
28. בסביבות 8:00 – שוב ספירה
29. בסביבות 10:00 העצורים קיבלו ארוחת בוקר אותו תפריט. העצורים החזירו את האוכל ושבתו. החיילים לקחו את האוכל בחזרה ועד 15:00 העצורים נשאר בלי אוכל. העצורים התחילו לצעוק, החיילים דיווחו לקצין, 2 גיפים של מגיב הגיעו כתגבורת, המג"ב בנקים שמו משיכות היה להם גז מדמיע, לקחו 2 עצורים מברקס 4 והיכו אותם. "הדובר" הבטיח שהעצורים לא יעשו רעש יותר. המג"ב בנקים איימו גם שירו בעצורים.
30. כל היום העצורים נשאר בלי אוכל, היו להם רק מים לשתייה. לא היה להם במה לשטוף ידיים אחרי השירותים או לפני האוכל. האנשים שלא יכלו יותר בלי אוכל אכלו מצות ומנה עיקרית של שניצל קפוא
31. בסביבות 18:00 הגיעו קצינים לברקס רצו לרשום שמות בטענה שישחררו אותם.
32. בסביבות 20:00 קצין אחד הודיע לעצורים שתוך 15 דקות יגיעו אוטובוסים ויסיעו אותם הביתה.

33. צדק הגיעו 7 אוטובוסים, חיילים הספיקו להחזיר אזיקים חזקים מאוד וידיים מאחורה, העצורים עלו על אוטובוסים. פ.ב. עלה על אוטובוס והיה אסור לשבת ב-8 המושבים הראשונים.

34. בסביבות 21:00 האוטובוסים התחילו לנסוע, הגיעו למחסום קלנדיה בסביבות 22:00 העצורים ירדו אחד אחד הורידו להם את האזיקים, לא היה חשמל ברחוב, רק חיילים טנקים, נגמ"שים ועוצר ברמאללה. פ.ב. צליח לצור קשר עם המשפחה וקרוב משפחה מאם אלשראיט אסף אותו, פ.ב. לא נשאר במתני"ס של קלנדיה כמו אנשים אחרים.

35. המשוחררים היו צריכים לעבור בין הטנקים.

העדות נגבתה בטלפון על ידי

ג'ורגינה סרייה